

ביאור בדרך אפשר

40 תְּלוּיִים בּוֹ, הָיוּ לֵיהּ [תפלתו נחשבת] כְּמוֹ רַבִּים⁵. וְעַל־דֶּרֶךְ
41 מְאֹמֵר רַבּוֹתֵינוּ וְ"ל⁶ הגמרא אומרת: "פרנסה בשביל רבים", (שפע)
42 טובה ומחיה לכל העולם אינו בא לעולם בזכות אחד אלא בשביל רבים, שאם
43 רבים צריכין שובע שתשלח ברכה בתבואה - הקב"ה עושה אם זכו. אבל יחיד

הצריך שיתברכו תבואותיו אין הקב"ה
44 משנה עבורו דין השנה אלא כפי
45 ברכותיה. רש"י, מקשה הגמרא: והרי
46 מצינו שניתנה פרנסה לישראל במדבר
47 בזכות משה (שהיה, לכאורה, יחיד)?

48 אלא, עונה הגמרא: שְׂאֲנֵי מִשָּׁה
49 [=שונה הוא משה] כִּינּוּן דְּלַרְבִּים
50 כְּעֵי לֵיהּ [=כיון שביקש עבור רבים]
51 [ובגירסת ספרים אחרים:
52 דְּאֵלִים זְכוּתֵיהּ] כְּרַבִּים דְּמִי
53 [=הרי הוא כרבים], וְהֵכָא נִמְי
54 [=כמו הענין המבואר שם לגבי משה

55 רבינו] גם כאן] דוֹד שְׁהֵיָה נִלְחָם
56 עֲבוֹר הַרְבִּים וְכָל יִשְׂרָאֵל הָיוּ
57 תְּלוּיִים בּוֹ, לְכֹן כְּרַבִּים דְּמִי
58 זכות הרבים עמדה לו. וְהוּוּ כִי
59 כְּרַבִּים הָיוּ עֲמָדִי, הִכָּח שֶׁל
60 הַרְבִּים הָיָה עֲמָדִי, שְׁלִכֹן,
61 הִכָּח שֶׁבְּצַבּוֹר נִמְשָׁךְ לְדוֹד גַּם
62 בְּיַחֲדִי, עַל־יְדֵי כִי כְּרַבִּים הָיוּ
63 עֲמָדִי⁷. וְהֵינּוּ, שְׁבַעֲנֵן זֶה
64 יִשְׁנֵן הַצָּרוּף דְּיַחֲדִי וְרַבִּים -
65 צירוף כוח הרבים עם זכותו של
66 היחיד.

67 (ב) וְלִהְבִּין מַעְלַת הָעֲנֵן
68 דְּצִירוּף יַחֲדִי וְרַבִּים, וְשַׁעַל־
69 יְדִי־זֶה תִּהְיֶה הַפְּדִיָּה בְּשָׁלוֹם
70 דְּוָקָא, יֵשׁ לְהַקְדִּים תַּחֲלָה מָה
71 שְׂאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְ"ל⁸ לְעֲנֵן
72 הַהִפְרָשׁ בֵּין יַחֲדִי לְצַבּוֹר
73

1 המאמר שלפנינו נאמר בשבת לפני יום הולדתו ה-55 של הרבי. הפסוק הפותח
2 את המאמר "פדה בשלום נפשי", הוא מפרק נ"ה בתהילים, אותו סיים הרבי
3 לומר בימים אלו, על-פי המנהג לומר בכל יום את המזמור תהילים המתאים
4 לשנות חייו.

5 במאמר זה תבאר מעלת צירוף כוח
6 הרבים עם תפילת היחיד. מעלה זו היא
7 שסייעה לדוד ונתנה לו את הכוח לנצח
8 כל אויביו באופן של שלום. עניין זה
9 יתבאר על-ידי ביאור המעלה הנפלאה
10 שבעשרת-ימי-תשובה, שנמצאת גם
11 בכל יום בתפילת הרבים.

12 פְּדָה¹ בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְרָב לִי
13 כִי כְּרַבִּים הָיוּ עֲמָדִי². - פירוש
14 הפשוט בפסוק: הקדוש-ברוך-הוא
15 פדה והציל את דוד מהקרוב במלחמה
16 עם שונאיו. בחסידות מבואר: הפדיה
17 היא בדרך של שלום, ועד שאין צורך
18 למלחמה כלל (וכמו שהי' בימי שלמה,
19 שהגויים התבטלו אליו ללא כל
20 מלחמה וקרב). וְהֵינּוּ, שְׂאֲנֵי פְּדִיָּה
21 סִתָּם שְׁיִכּוּלָה לְהֵיזֵת גַּם
22 בְּדֶרֶךְ שֶׁל מִלְחָמָה, וְהוּוּ
23 הַחֲדוּשׁ שֶׁבְּכַתּוּב שֶׁהַפְּדִיָּה
24 הִיא בְּשָׁלוֹם דְּוָקָא. וּמְבָאָר
25 הַכַּתּוּב הַטַּעַם לְזֶה שֶׁהַפְּדִיָּה
26 הִיא בְּשָׁלוֹם, כִּי כְּרַבִּים הָיוּ
27 עֲמָדִי, הֵינּוּ, בְּשִׁבִיל הַרְבִּים
28 שְׁהָיוּ בְּעֲזָרְתִי לְהַתְּפַלֵּל עָלַי
29 (כמו שנאמר: וכל ישראל ויהודה
30 אוהבים את דוד)³, וְעַד כְּדֵי כָּךְ,
31 שְׂאִיתָא בִירוּשְׁלַמִי⁴ שְׁגַם
32 אֲנָשִׁי אֲבִשְׁלוֹם הָיוּ מִתְּפַלְּלִים
33 לְשָׁלוֹמוֹ שֶׁל דָּוִד. וְהֵינּוּ,
34 שֶׁהַפְּדִיָּה בְּשָׁלוֹם הִיא מַצַּד
35 גְּדַל מַעְלַת הַרְבִּים. אֲמַנָּם,
36 מַעְלַת הַרְבִּים הִיא בְּאִפְּן
37 שְׁהָיוּ עֲמָדִי, עִם דָּוִד, דְּאִף־
38 עַל־פִּי שְׁהָיָה יַחֲדִי, מִפְּל־
39 מְקוֹם, כִּינּוּן שֶׁכָּל יִשְׂרָאֵל

בס"ד. שבת פרשת טהרה*, ה'

ניסן, ה'תשי"ז

(הנחה בלתי מוגה)

1 פְּדָה! בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְרָב לִי כִי כְּרַבִּים הָיוּ
2 עֲמָדִי². וְהֵינּוּ, שְׂאֲנֵי פְּדִיָּה סִתָּם שְׁיִכּוּלָה
3 לְהֵיזֵת גַּם בְּדֶרֶךְ שֶׁל מִלְחָמָה, וְהוּוּ הַחֲדוּשׁ
4 שֶׁבְּכַתּוּב שֶׁהַפְּדִיָּה הִיא בְּשָׁלוֹם דְּוָקָא. וּמְבָאָר
5 הַכַּתּוּב הַטַּעַם לְזֶה שֶׁהַפְּדִיָּה הִיא בְּשָׁלוֹם, כִּי
6 כְּרַבִּים הָיוּ עֲמָדִי, הֵינּוּ, בְּשִׁבִיל הַרְבִּים שְׁהָיוּ
7 בְּעֲזָרְתִי לְהַתְּפַלֵּל עָלַי³, וְעַד כְּדֵי כָּךְ, שְׂאִיתָא
8 בִירוּשְׁלַמִי⁴ שְׁגַם אֲנָשִׁי אֲבִשְׁלוֹם הָיוּ מִתְּפַלְּלִים
9 לְשָׁלוֹמוֹ שֶׁל דָּוִד. וְהֵינּוּ, שֶׁהַפְּדִיָּה בְּשָׁלוֹם הִיא
10 מַצַּד גְּדַל מַעְלַת הַרְבִּים. אֲמַנָּם, מַעְלַת הַרְבִּים
11 הִיא בְּאִפְּן שְׁהָיוּ עֲמָדִי, עִם דָּוִד, דְּאִף־עַל־פִּי
12 שְׁהָיָה יַחֲדִי, מִפְּל־מְקוֹם, כִּינּוּן שֶׁכָּל יִשְׂרָאֵל
13 תְּלוּיִים בּוֹ, הָיוּ לֵיהּ כְּמוֹ רַבִּים⁵. וְעַל־דֶּרֶךְ מְאֹמֵר
14 רַבּוֹתֵינוּ וְ"ל⁶ שְׂאֲנֵי מִשָּׁה כִּינּוּן דְּלַרְבִּים כְּעֵי לֵיהּ
15 [סְפָרִים אַחֲרִים: דְּאֵלִים זְכוּתֵיהּ] כְּרַבִּים דְּמִי,
16 וְהֵכָא נִמְי דְּדוֹד שְׁהֵיָה נִלְחָם עֲבוֹר הַרְבִּים וְכָל
17 יִשְׂרָאֵל הָיוּ תְּלוּיִים בּוֹ, לְכֹן כְּרַבִּים דְּמִי. וְהוּוּ כִי
18 כְּרַבִּים הָיוּ עֲמָדִי, הִכָּח שֶׁל הַרְבִּים הָיָה עֲמָדִי,
19 שְׁלִכֹן, הִכָּח שֶׁבְּצַבּוֹר נִמְשָׁךְ לְדוֹד גַּם בְּיַחֲדִי,
20 עַל־יְדֵי כִי כְּרַבִּים הָיוּ עֲמָדִי⁷. וְהֵינּוּ, שְׁבַעֲנֵן זֶה
21 יִשְׁנֵן הַצָּרוּף דְּיַחֲדִי וְרַבִּים.

(* כן נקראת פרשה זו בכמה ספרים. וראה בשיחה שנאמרה בהתוועדות (תו"מ ח"ט ע' 237. לקו"ש ח"א ע' 239) שכ"ק אדמו"ר מוהרי"צ ה' משתמט בכלל להזכיר שם פרשה זו, וברוב הפעמים ה' מזכיר (בע"פ וכן בכתב) רק היום בחודש וכדומה. וראה גם לקו"ש ח"ז ע' 100 הערה 5 (המול). 1) לכללות המאמר - ראה אוה"ת (יהל אור) לתהלים עה"פ (ע' רד ואילך). 2) תהלים נה, יט. - הקאפיטל שמסיימים אמירתו ב"א ניסן השתא (ראה סה"מ י"א ניסן ח"א ע' 1 ואילך). 3) פרש"י עה"פ. 4) סוטה פ"א סוף ה"ח. וראה אוה"ת (יהל אור) שם ע' רט. 5) אוה"ת שם. 6) תענית ט, סע"א. 7) אוה"ת שם ע' רח. 8) ר"ה יח, א. יכמות מט, ב. קה, א. 9) ישע"י נה, ו.